

бѣхме заинтересувани. Невъзмутимия Хаджи Вълко и той с натѣкми очилата, бърже бърже смъркаше евфето си и начен да тѣтре дебелиѣ си прѣсти по картата.

24-ий ФЕВРУАРИЙ.

Най послѣ слуховѣѣ за сключването на Св. Стефанския договоръ се потвърдиха официално. Неизказанъ, безграниченъ вѣсторгъ улови всичкото население на града. Картата на Балканския полуостровъ се пакъ появи въ прѣдишната наша стая и надъ нея сѣднаха да работѣѣ 5 — 6 души кѣѣ които се присѣдинихме и ний съ К. Б. Бонева. Какво, струва ми се, може се жѣла повече отъ границитѣ, които опредѣля Св. Стефанския договоръ? Не, пакъ не стига! горѣщитѣ патриоте показватъ нѣкои мѣста, на които по голѣмото население било българско и защото оставатъ подъ Турция, та и радостѣта си до негдѣ губи значението. И тѣѣ край на военного време! край на службата въ юнашкото опѣлчение!

Тая вечеръ подадохъ рапортъ по болѣстѣ и за увольнението ми на двамесеченъ отпускъ, като имахъ слѣдъ това прѣдъ видъ да се отчислѣ съвѣсѣмъ отъ опѣлчението.

25-ий ФЕВРУАРИЙ.

Сутренѣта рано дойде Кръстевичъ при К. Б. Бонева да се съвѣтѣва за нѣщо си; слѣдъ Кръстевича дойдоха още двама градски прѣдставители и разговора стана общъ. Работата е тая, че между гражданетѣ възникнало жѣлание, да се проводи адресъ на Великия Князь Главнокомандующия и всичкото затруднение е останало само въ съставянето на адреса; тѣ дошле да молѣѣ Бонева за помощъ, а Боневъ ме пригласи и мене въ работа; нѣма какво да се прави, трѣбваше да удовлетвориѣ общето жѣлание. Азъ изказахъ прѣдъ всичко мнение, че адреса трѣбва да е колкото се може по-кѣсѣ, слѣдъ което наченахъ да пишѣ. Всѣко написано прѣдложение се четеше, обѣждаше и поправаше по нѣколко пѣти, тѣѣ щото едва, слѣдъ едно прѣние отъ два часа, бѣха приети слѣдующитѣ рѣдове: